

41. MAJTE SA NA POZORE, UČTE SA RÁŠŤ V MILOSTI A OSLAVUJTE TÝM PÁNA

Milí poslucháči, dnes máme pred sebou záverečné verše a záverečné rady a napomenutia našich spoločných zamyslení nad 2. listom apoštola Petra. Naším práním je, aby každý kresťan oslavoval svojho Boha, vytrval vo viere a dokončil svoj život bez hany. Apoštol Peter dokončuje svoj druhý list a opakovane zdôrazňuje, aby boli ostražití a vytrvali až do konca. K tomu, aby vytrvali, je nutné, aby rástli v milosti a poznaní. Svojim milovaným pripája tri rady, ktoré sú pre vytrvalosť a rast vo viere potrebné. Najskôr si vypočujme sprievodné verše:

***2 Petrov 3:17-18** Vy teda, milovaní, znajúc to vopred chráňte sa, aby ste neboli tiež spolu zavedení bludom tých bezbožných a nevypadli tak z vlastnej pevnosti. 18 Ale rastite v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva i teraz i na deň veku. Ameň.*

Ten, kto je ostražitý, neodchýli sa od poznanej pravdy, duchovne rastie a nesie ovocie. Kto nesie ovocie, rastie vo viere a poznaní svojho Pána, chváli a svojim životom ho oslavuje. A to je koniec koncov jediný dôvod, prečo sme boli stvorení. Kresťanská ostražitosť pred duchovnými zvodmi a omylmi sa prejavuje rastom v milosti a prehĺbovaním vzťahu ku Spasiteľovi skrze oslavu majestátu Pána Ježiša Krista.

1. Aby sme vo viere vytrvali, musíme sa chrániť pred duchovnými zvodmi a omylmi .

Apoštol Peter nielen varuje, ale aj predpovedá, že pôsobenie falošných učiteľov bude ohrozovať jednotlivca a oslabovať celú cirkev. Falošní učitelia často citujú bibliu, ale obyčajne neberú do úvahy zmysel kontextu, alebo používajú len časť verša, ktorý potom zdanlivo podporuje ich zvrátený postoj a prehliadajú tie verše, ktoré odhaľujú hriech a neposlušnosť. Aj keď je ich slovník plný biblickej terminológie, vyučujú zhubné herézy a odvádzajú ľud od Pravdy Písma. Pre prirodzeného človeka je omnoho príjemnejšie počúvať tých, ktorí svojich poslucháčov uistujú, že všetci niekedy robia chyby, ale že nie sú zase až tak zlí, aby si zaslúžili niečo tak hrozné, ako je peklo.

Hriešnikom nahovárajú, že učenie o pekle patrí minulosti, a nie je divu, že dnešný človek strach pred Božiu spravodlivosť vďaka falošným naukám neprežíva. Tiež nie je populárne učenie o tom, že Pán Ježiš Kristus je jediná cesta k spáse. Stále častejšie počujeme, že všetky náboženstvá sú si rovné. Sotva získate pozornosť a uznanie ak budete hlásať, že všetci ľudia prichádzajú na svet hriešni a sú duchovne mŕtvi. Nie je populárne pripomínať, že kajúcník ľutuje svojich hriechov a podriaďuje sa bezvýhradne autorite Pána Ježiša Krista. Oveľa

príjemnejšie je kázať o tom, že Boh miluje človeka takého aký je, preto nám dal pomocníka, Pána Ježiša Krista, aby nám pomohol, aby sme dosiahli s Božou pomocou plnosť svojho potenciálu. Nie je populárne vyučovať, že sa muži a ženy majú navzájom dopĺňať, pretože boli stvorení pre odlišné úlohy v manželstve, rodine i v cirkvi. V cirkvách nie je žiaduce venovať pozornosť nevhodnému sexuálnemu správaniu a najrôznejšie partnerské usporiadanie je tolerované, aj keď z Písma vieme, že akákoľvek sexuálna aktivita mimo manželstva je pre veriacich neprijateľná. To je častý dôvod, prečo tí, ktorí žijú predmanželským životom, z cirkvi odchádzajú tam, kde počujú, že každý má právo na šťastie. Niektorí veriaci sú presvedčení, že akýkoľvek biblicky jednoznačný postoj je prejavom fanatizmu, nelásky a odsudzovania. Prevláda názor, že novodobá cirkev má byť miestom pozitívneho povzbudenía, nie negatívneho moralizovania. A takto by sme mohli pokračovať ďalej.

2. Aby sme ako kresťania vytrvali, potrebujeme rásť v milosti a poznaní Pána Ježiša Krista.

Apoštol Pavol na túto tému hovorí:

***Efezským 4:14** Nesmíme nadále zústať nemluvnatý, zmítanými a unášenými kdejakým poryvom učení, ľudskou proňnaností a vychytralým sváděním k bludu.*

Rast je prirodzený prejav života. To platí nielen telesne, ale aj duchovne:

Tam, kde nie je život, tam sa neprejavuje ani rast. Aby sme mohli rásť, musíme sa narodiť telesne aj duchovne. Písmo hovorí, že sa musíme znovuzrodiť, pretože na svet prichádzame duchovne mŕtvi. Nestačí aby sme boli len nábožensky založení, nestačí žiť morálne bezúhonným životom, ale musíte sa znovuzrodiť. Iste spomínate na Ježišov nočný rozhovor s Nikodémom:

***Jan 3:5-7** ... Ameň, ameň ti hovorím, že ak sa niekto nenarodí z vody a z Duchu, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. 6 Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Duchu, je Duch. 7 Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znova.*

*Rast je nutnosť, nie voľba. Na rozdiel od telesného rastu, duchovný rast nie je ukončený počas pozemského života, ale pokračuje do onoho dňa, na ktorý všetci veriaci čakajú.

* Rast je pozvoľný, nič nevyrastie v okamihu. Zo žiadneho dieťaťa sa nestane dospelý človek razom. Dieťa rastie deň po dni, mesiac po mesiaci, rok po roku, až dosiahne dospelosť. Dieťa, ktoré nerastie, má vážny vývinový problém. Nikoho z nás by nenapadlo ukázať novorodencovi chladničku plnú jedla so slovami, tu všetko nájdeš, tak sa o seba nejako

postaraj. Neočakávame, že malé dieťa bude mať silu dvadsaťročného muža, alebo že dvadsaťročný muž bude mať múdrosť muža päťdesiatročného. Rast je proces, ktorý vyžaduje veľa starostlivosti a obetavosti zo strany rodičov. Milujúci rodič svoje deti vedie, vychováva, napomína a varuje, aby sa zbytočne nevystavovali nebezpečenstvu hriechu, ktoré ich môže vážne poznamenať.

* Rast sprevádzajú ťažkosti a námaha. Nikto sa nenaučí chodiť, kým sa neplazí. A keď sa konečne postavíme na nohy, čakajú nás mnohé pády, než začneme chodiť s istotou. Podobné je to s duchovným rastom. Čaká nás veľa ťažkých pokusov a omylov. Občas sa poriadne poudierame. Ale musíme sa zdvihnúť a pokúsiť sa znova. Niekedy prepadneme ilúzii, že keď už sme určitú obtiaž zvládli, konečne sme sa poučili a nič tak hlúpeho už nikdy neurobíme. Ale Pán Ježiš nám opakovane ukáže, že prehnaná sebadôvera sa nevypláca. Božia cesta k svätosti vedie cez disciplínu a sebazaprenie, nie skrze dramatické duchovné zážitky.

Tie sú síce úžasné, ale samotné zážitky nikoho do duchovnej dospelosti neuvedú. Učenie, že prežiť krst v Duchu Svätom a začať hovoriť v jazykoch je dostatočným prejavom víťazstva nad hriechom, síce znie lákavo, ale je to skratka, ktorá rast vo svätosti nezaručuje. Až sa za svojim životom obzriete, iste uznáte, že váš vzťah k Bohu a ku Kristovi sa časom prehĺbuje a premieňa. S každým rokom ste citlivejší k vlastným hriechom a o to viac ste poslušnejší. Pozrime sa na niekoľko sprievodných javov, ktoré duchovný rozvoj a rast vo vedomostiach sprevádzajú.

A. Rast v milosti Pána Ježiša Krista je kľúčom k nášmu vzťahu k Bohu. Skrze vzťah spoznáme, že v procese rastu hráme aktívnu úlohu. Majme na pamäti, že spasenie a viera nie je z nás, ale je to Boží dar, ktorý s vďačnosťou prijímame. Majme sa na pozore, aby sme vo vzťahu k Bohu neposúvali systém niečo za niečo - teda spasenie za zásluhy. Svet okolo nás funguje na systéme odmien a zásluh. Odmena za zásluhy posilňuje v človeku nielen sebavedomie, ale aj pýchu. Väčšina ľudí, aj niektorí veriaci sú presvedčení, že aj keď nie sú nijako horliví, majú za svoje zásluhy a dobré správanie nárok na uznanie, takže ich odmena v podobe neba neminie. Boh nikomu nič podobného nesľubuje ani neumožňuje. Kto sa nespolieha na vlastné zásluhy vie, že všetko čo si ľudstvo za svoju neveru a rebéliu zasluhuje je Boží spravodlivý hnev. Každodenne si pripomínajme, že z milosti a bez zásluh dostávame k životu všetko čo potrebujeme. Apoštol Pavol vysvetľuje:

list Rímskym 4:4-5 Tomu však, kto robí skutky, nepočíta sa mzda podľa milosti, ale podľa podľžnosti. 5 Ale tomu, kto nerobí skutkov, ale verí na toho, ktorý ospravedľňuje bezbožného, počíta sa jeho viera za spravodlivosť.

Rast v poznaní milosti vedie k hlbšiemu pochopeniu Božej svätosti a zvrchovanosti, ktorá odhaľuje ľudskú vzburu, sebecko a pýchu. Skrze vedomie, že preukázané milosrdenstvo bolo vykúpené krvou nášho Spasiteľa a smrťou Božieho syna v nás vzbudzuje vďačnosť a lásku. Jeho svätosť a preukázaná milosť k nám nehodným prehľbuje vedomie vlastnej ničosti v kontraste s Božou svätosťou a veľkorysťou. Ten, kto rastie v poznaní Božieho milosrdenstva, si uvedomuje svoju hriešnosť a nehodnosť. Čím menej budeme obdivovať sami seba, tým viac sa naučíme obdivovať Pána Ježiša Krista.

B. Apoštol Peter 3x opakuje, aby sme rástli v poznaní Pána Ježiša Krista. Zdravý kresťanský život sa vyznačuje tým, že postupne dorastáme v oddanosti Kristovi, pretože si uvedomuje, kto je On, a kto sme my. Kto raz uverí Kristovi ako svojmu Spasiteľovi, vydá sám seba, aby z lásky a vďačnosti slúžil Kristovi. Hospodin sa bez našej služby obíde, ale my sa nezaobídeme bez Hospodina. Poznanie nášho Pána a Spasiteľa prichádza od Krista, ktorý je naším vzorom rastu v poslušnosti:

Jan 14:21 Kto má moje prikázania a ostríha ich, to je ten, kto ma miluje; a ten, kto mňa miluje, bude milovaný od môjho Otca, i ja ho budem milovať a zjavím mu seba.

Znalosť a poznanie Krista zahŕňa dve pravdy, ktoré poznáme z Písma. Nestačí len o Kristovi vedieť, ale je potrebné Krista poznať. Len tak sa naučíme žiť v mieri a pokoji s ostatnými, len tak budeme ostražití a nepodľahneme kdejakému bludu či prípadnému odpadnutiu. Štúdiom a poznanie Pána Ježiša Krista znamená, že s ním budeme tráviť čoraz viac času, s Jeho slovom a v modlitbách. Znalosť Písma nás ochraňuje od mnohých heréz a falošných učení, ktoré popierajú božstvo Pána Ježiša Krista.

3. Kresťania, ktorí vytrvajú, oslavujú Pána Ježiša Krista svojím životom. Kresťania svojím životom oslavujú Božiu trojedinosť vo všetkom. To, že naším cieľom je oslava a poznanie Boha neznamená, že skrze vieru budeme šťastnejší, dôležitejší a vyvážení. Naše životy majú vyvyšovať dôležitosť Pána Ježiša Krista, aby aj ostatní videli a spoznali aký úžasný je!

Ján 3:30 On musí rásť a ja sa menšiť.

Kedy a ako máme svojho Stvoriteľa a Spasiteľa oslavovať? Odpoveďou je bez prestania, teraz a až na veky. Najväčšiu chválu a oslavu preukazujeme Bohu tak, že robíme všetko pre Jeho slávu, nielen počas nedeľných bohoslužieb. Každodenné chvály znamenajú, že si bez

prestania pripomíname Jeho lásku a obeť, ktorou nás zachránil pred Božím hnevom. Až budeme na večnosti v nebi, budeme spoločne spievať okolo Božieho trónu tak, ako to videl ap. Ján vo svojom zjavení :

Zjavenie Jánovo 5:12 b *Hoden je Baránok, ten zabitý, vziať moc a bohatstvo a múdrosť a vládu a česť a slávu a dobrorečenie.*